

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

siam similiter de Messana, quam Falconi Canonico, & beneficium quod Thomae filio I. Ferrarij in grave præjudicium Ecclesie tue diceris contulisse, ad priores usus non differas, appellatione postposita, revocare. Datum Romæ, ut supra.

VVALTERO ROTHOMAGENSIS
Archiepiscopo.

Epist. 107.
Ut Clerici
ad residentiam
personalem
apud suas Ec-
clesias compellantur.

CVM scriptum sit, *Qui non laborat, non manducet*, incongruum credimus & indignum ut Clerici Ecclesiis illis non seruiant, quarum amplis redditibus sustentantur. Significasti siquidem nobis, quod quidam Canonorum Rothomagen. Ecclesie, qui redditus ex ea percipiunt & præbendas, in ipsa residentiam non faciunt quam deberent. propter quod eadem Ecclesia debito fraudatur obsequio servitorum. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, ad faciendam eos residentiam, sicut jus & Ecclesie & consuetudo deposcit, per censuram ecclesiasticam compellendi liberam tibi concedimus auctoritate apost. facultatem. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum x. Kalend. Maij, Pont. nostri anno primo.

E I D E M.

Epist. 108.
De permutationis
cujusdam
cum Anglorum
Rege inire
confirmatione.

CVM emergentium litigia quæstionum vix possint sine alterutrius litigantium læsione judicialiter diffiniri, si quando partes inter se super mota quæstione honestè conveniunt, tanto libentius compositioni eorum præsidium apostolicum impartimur, quanto per hoc neutrum lædimus, & amplius utrumque juvamus. Intelleximus siquidem tam ex literis tuis, quàm carissimi in Christo filij nostri Ricardi Angliæ Regis illustris, & plurium aliorum, quod super discordia quæ inter te & eundem Regem super villam Andeliaci cum Rupe ac Insula mota fuerat, regia serenitas evangelicum illud attendens, *Qui se humiliat, exaltabitur, & Quanto major es, humiliat te in omnibus*, humiliavit magnificentiam suam, & severitatem regiam passus est emolliri, ut ad honorem ejus cui servire regnare est, amicabilem tecum compositionem iniret, & in utilitatem Rothomagen. Ecclesie molendina quæ habuit apud Rothomagum, cum villis de Diepa, & Boteilles, & manerio de Lo-

vers, cum omnibus pertinentiis & libertatibus suis, & ministerio de Lovers, & foresta de Alihermont, sicut in authentico ejusdem Regis confecto exinde plenius continetur, tecum perpetuo commutaret. Nos igitur permutationem ipsam, sicut amicabiliter facta est, & ab utraque parte recepta, & authentico ipsius Regis exprimitur, auctoritate apostolica confirmamus, & presentis scripti patrocinio communimus. Ad majorem autem hujus nostre confirmationis evidentiam, authenticum ipsum de verbo ad verbum nostris duximus literis exprimendum. quod tale est. Ricardus Dei gratia Rex Angliæ, Dux Normanniæ, Aquitaniæ, Comes Andegaviæ, Archiepiscopus, Episcopus, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Iustitiariis, Senescalcis, Vicecomitibus, Præpositis, Ministris, Ballivis, & omnibus fidelibus suis, salutem. Cum sacrosancta Ecclesia sponsa sit Regis Regum, & unica dilecta illius per quem Reges regnant & Principes gubernacula possident, tanto amplioem ei volumus devotionem & reverentiam exhibere, quanto certius non regiam tantum, sed omnem à Domino Deo esse credimus potestatem. Vnde, sicut venerabilis Rothomagen. Ecclesia, quæ inter universas terrarum nostrarum plurima celebritate dinoscitur enitere, pro rerum necessitate vel temporum nostris ducit utilitatibus opportuna diligentia consulendum, sic nos ejusdem matris nostre commodis & augmentis digna compensatione dignum ducimus respondere. Sanè villa Andeliaci, & quibusdam aliis adjacentibus locis, quæ erant Rothomagen. Ecclesie, minus sufficienter firmatis, inimicis nostris in terram nostram Normanniæ per eadem loca patebat ingressus, per quæ incendiis & rapinis necnon & aliis hostilitatis sævitiis in eandem terram nonnumquam licentius grassabantur. Quocirca venerabili patre Vvaltero Archiepiscopo & Capitulo Rothomagen. debitum habentibus ad nostra & prædictæ terræ nostre damna respectum, facta est hæc permutatio inter Eccle. Rothomag. & Archiepiscopum Rotho. Vvalterum ex una parte, & nos ex altera parte, de manerio de Andeli in hac forma. Scilicet, quod idem Archiepiscopus de conscientia & voluntate Domini Papæ Celestini III. & de assensu Capituli Rothomagen.

Ecclesie & coepiscoporum suorum &
 cleri ejusdem archiepiscopatus, conce-
 sit & in perpetuum quietum clamavit
 nobis & heredibus nostris predictum
 manerium de Andeli, cum novo castel-
 lo de Rupe, & cum foresta, & cum aliis
 omnibus pertinentiis & libertatibus suis,
 exceptis Ecclesiis & prebendis & feodis
 Militum, & excepto manerio de Fraxinis,
 cum pertinentiis suis. Quae omnia idem
 Archiepiscopus Ecclesie Rothomagen.
 & sibi & successoribus suis retinuit, cum
 omnibus libertatibus & liberis consuetu-
 dinibus suis & cum omni integritate sua
 in perpetuum; ita quod tam Milites,
 quam Clerici, & omnes homines, tam de
 feodis Militum, quam de prebendis, se-
 quentur molendina de Andeli, sicut con-
 sueverunt & debent; & moltura erit no-
 stra. Archiepiscopus autem & homines
 sui de Fraxinis molent ubi idem Archie-
 piscopus volent; & si voluerint molere
 apud Andeli, dabunt molturas suas, sicut
 alij ibidem molentes. In escambium au-
 tem predicti manerij de Andeli cum per-
 tinentiis concessimus & in perpetuum
 quieta clamavimus Ecclesie Rothoma-
 gen. & predicto Archiepiscopo & suc-
 cessoribus suis omnia molendina quae
 nos habuimus Rothomagi, quando haec
 permutatio facta fuit, integrè cum omni
 sequela & moltura sua, sine aliquo rete-
 nimento eorum quae ad molendina per-
 tinent, vel ad molturam, & cum omni-
 bus libertatibus & liberis consuetudi-
 nibus quas solent & debent habere. Nec
 alicui alij licebit molendinum facere
 ibidem ad detrimentum predictorum
 molendinorum. & debet Archiepisco-
 pus solvere eleemosynas antiquitus sta-
 tutas de eisdem molendinis. Concessi-
 mus etiam eis villam de Diepa, & villam
 de Botailles, cum omnibus pertinentiis
 & libertatibus & liberis consuetudi-
 nibus suis, exceptis eleemosynis constitu-
 tis in manerio de Diepa à nobis & ante-
 cessoribus nostris; quarum summa est
 trecenta & septuaginta duae librae, quae
 debent solvi per manum predicti Ar-
 chiepiscopi & successorum suorum his
 quibus assignatae sunt. Concessimus
 etiam eisdem manerium de Loviers,
 cum omnibus pertinentiis & libertatibus
 & liberis consuetudinibus suis, cum mi-
 nisterio de Loviers; salvis ad opus no-
 strum venatione nostra, & destructio-
 ne forestae: ita tamen quod non sit in

*reguardo, Concessimus etiam eis totam
 forestam de Aliermont, cum feris, & om-
 nibus aliis pertinentiis & libertatibus
 suis, sicut eam habuimus. Haec autem
 omnia in escambium predicti manerij de
 Andeli cum predictis pertinentiis data
 habebunt Ecclesia Rothomagen. & pre-
 dictus Archiepiscopus & successores sui
 in perpetuum, cum omnibus libertatibus
 & liberis consuetudinibus suis, sicut pre-
 dictum est. Homines autem predicti Ar-
 chiepiscopi de predicto escambio habe-
 bunt omnes libertates & liberas consue-
 tudines quas habuerunt homines de An-
 deli dum manerium ipsum esset in manu
 ipsius Archiepiscopi. Haec etiam omnia,
 quae idem Archiepiscopus in hoc escam-
 bio recepit, vvarantizabimus nos & he-
 redes nostri Ecclesie Rothomagen. &
 predicto Archiepiscopo & successoribus
 suis in perpetuum contra omnes homi-
 nes; ita quod si aliquis escambium ali-
 quod est recepturus pro aliquo prae-
 dictorum quae memoratus Archiepiscopus
 hic recepit, nos vel heredes nostri facie-
 mus illud escambium, & Ecclesia Rotho-
 magen. haec omnia predicta in perpe-
 tuum pacificè possidebit. Nos autem,
 quantum Rex potest, excommunicamus
 & concedimus quod incurrat indigna-
 tionem omnipotentis Dei quicumque
 contra hoc factum venerit. Testibus his,
 Huberto Cantuariensi Archiepiscopo,
 Iohanne Vigornienti, Hugone Co-
 ventrensi, Savarico Bathoniensi, Henri-
 co Bajocensi, Garino Ebroicensi, Lisiar-
 do Sagiensi, Villielmo Lexoviensi, Villiel-
 mo Constantiensi Episcopis, Villielmo
 Abrincensi Electo, R. sanctae Trini-
 tatis de Monte Rothomagensis, Regino
 sancti Vvandregisli, Victore S. Georgij,
 Arturo Ulterioris-Portus, Osberto de
 Pratellis, Hugone de Augo, Guillelmo
 de Cornavilla Abbatibus, Iohanne Co-
 mite Moretonij, Othone Comite Picta-
 vensi, Balduino Comite de Albemarle,
 Radulfo Comite Augi, Villielmo Ma-
 rescallo Comite de Strigoill, Villielmo
 filio Radulfi Senescalli Normanniae, Ro-
 berto de Torneham Senescallo Ande-
 gaveni, Villielmo de Humeto Consta-
 bulario Normanniae, Giliberto filio
 Renfredi, Hugone Bruno, Gaufrido
 de Leziniaco, Villielmo de Rupibus,
 Radulfo Camerario de Tancarvilla,
 Villielmo Marcello, Radulfo * Teif-
 sim, Gaufrido de Say, Roberto de Ha-

* Apud
 Radulphum
 Dico te
 vvarado,

* Apud
 Duches-
 nium Te-
 xon.

recount, & multis aliis. Datum per manum Eustachij electi Helien. tunc agentis vices Cancellarij, apud Rothomagum, anno ab incarnatione Domini M. C. XC VII. XVI. die Octobris regni nostri anno VIII.] Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, v. Kalend. Maij, Indictione I. Incarnationis Dominicæ M. C. XC VIII. Pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno primo.

ATREBATEN. TORNACEN.
& Morinen. Episcopis, & electo Camerae.

Epist. 109.
De electionis
negotio super
electione Præ-
positi Siclinien.
terminando.
Cap. Cùm il-
lius. De sent.
& re iudicata.
in Tertia Collez.

Cùm illius vicem, licet immeriti, geramus in terris, cujus virga regni virga esse dignoscitur æquitatis, delatas ad apostolatus nostri notitiam quæstiones sic nos convenit examinatis diligentius causarum meritis iusto iudicio diffinire, quòd in nostri non appareamus executione officij negligentibus, & cuique, prout tenemur, suam videamur iustitiam conservare. Sanè licet tempore felicitis record. C. Papæ prædecessoris nostri quæstio inter dilectam in Christo filiam nobilem mulierem uxorem quondam Philippi Comitis Flandriæ & Capitulum Siclinien. Ecclesiæ super electione Præpositi fuerit diutius agitata, & super causa ipsa rescripta sæpe apost. emanassent, novissimè tamen utriusque partis nuncij ad sedem apostolicam accedentes, post ejusdem prædecessoris nostri obitum, suas proposuere in nostro auditio quæstiones. Et primò quidam dilectus filius magister Egidius, præfatæ Comitissæ procurator & nuncius, pro ea taliter allegavit: Quòd cùm obeunte G. quondam Siclin. Præposito Siclinien. Præpositura vacaret, ipsa, ad quam terra illa jure dotalitij ex dono prædicti Com. fuerat devoluta, sicut idem Comes à longis retroactis temporibus, cùm Siclinien. Præpositura vacavit, in eadem Ecclesia Præpositum dignoscitur elegisse, uti suo jure cupiens, virum idoneum, literatum, & honestum, qui non habebat alium personatum, magistrum * C. in Præpositum Siclinien. elegit, & ad Siclinien. Ecclesiam destinavit, rogans & postulans à Canonicis Eccle. memoratæ, ut ei jus suum conservantes illæsum, illum, quem ad eos destinaverat, recipere in Præpositum non differrent. Quem cùm in Ec-

* In edit. Colet.
hoc loco ponitur E. sed infra,
& in Tertia
Collez. C.

clesia Canonici residentes admittere penitus recusassent, ipsa Comitissa jus suum & electionem, quam fecerat, sub apostolica protectione constituit, & ad Romanam Ecclesiam appellavit. Postea verò cùm de communi assensu Capituli Ecclesiæ memoratæ fuerit interposita appellatione prohibitum, ne quis ab eis nominaretur in Præpositum, nisi communi deliberato consilio, (sicut in literis quorundam Canonicorum ejusdem Ecclesiæ manifestè conspicitur contineri) quinque tantum Canonicorum dilectum filium Iohannem de Bitunia, qui septem alias habere dicitur prælaturas, aliorum assensu minimè requisito, qui erant absentes, & qui residentes in eadem Ecclesia erant apud Siclinium non vocatis, nullumque assensum ipsi electioni præbentibus, in Præpositum elegere & installare contra ejus installationem ex parte Comitissæ iterato fuit ad sedem apostolicam appellatum. Verùm cùm causa eadem tibi frater Atrebaten. Episcopo & tuis conjudicibus fuisset ab apostolica sede commissa, & ab examine vestro neutra partium appellasset, prædictus Iohannes de Bitunia ignorante parte altera nuncium suum latenter ad sedem apostolicam destinavit, & se simplicem Clericum, Iohannem scilicet de Bitunia, dolosè faciens appellari, & falsò significans violentiam per Comitissam Siclini. Canonicis irrogatam, & de interpositis appellationibus ab eadem Comitissa mentione non habita, se asserens electum canonicè in Præpositum, à præfato prædecessore nostro ad venerabilem fratrem nostrum Episcopum & dilectos filios Decanum & Præpositum Sueffionen. literas impetravit: quibus datum est in mandatis, ut eandem Comitissam denunciarent excommunicationis vinculo detineri, & tamdiu ab omnibus evitandam, donec Ecclesiæ Siclinien. & passis injuriam de ablati omnibus & irrogatis injuriis satisfaceret competenter, & de speciali esset mandato sedis ap. absoluta. Qui etiam sollicitè providerent, ut si electionem Præpositi ad dictos Canonicos ex legitimis eorum assertionibus cognosceret pertinere, se penominatæ nobili & cuilibet laicæ personæ perpetuum silentium imponerent, & facerent Præpositum ipsum collatæ sibi canonicè dignitatis, appellatione remota, pacifica possessione gaudere. Iudices autem ipsi nulla causæ

Vide cap. Cùm
jam dudum. De
prob. & dign.
Clericor.